

N°. 22.

Q. D. E. V.
 SERENISSIMI AC POTENTISSIMI DOMINI,
 DOMINI
FRIDERICI WILHELMI,
 REGIS BORVSSIAE, S. R. I. ARCHI-CAMERARII
 ET ELECTORIS, MARCHIONIS BRANDENBVRGICI,
 RELIQVA,
 DOMINI SVI LONGE CLEMENTISSIMI,
 SVMMIS AVSPICIS AC MANDATO,

LECTIONES PVBLICAS ET PRIVATAS,
 HOC SEMESTRI AESTIVO HABENDAS,
 FRIDERICIANAE ACADEMIAE CIVIBVS,
 HIS PRAESERTIM,
 QVI SACRAM AMANT PHILOLOGIAM,
 INDICAT

M. CHRISTIANVS BENEDICT. MICHAELIS,
 PHILOSOPHIAE PROF. P. EXTRAORDINAR.

HALÆ MAGDEBURGICÆ,
 Typis CHRISTOPH. ANDREÆ ZEITLERI, Acad. Typ. 1713.

ah.

Vod vetus ait prouerbium, *Difficilia quæ pulchra*, id de sanctis quodammodo valet Prophetarum oraculis. Nodos enim hæc pasfim habent, & suis implicita sunt difficultatibus: quas superare, id vero haud parui laboris est, nec nisi assiduo & continuis cum precibus coniuncto acquiritur scrutamine. Loquuntur mysteria, in quæ Angeli cupiunt introspicere 1 Petr. 1, 12. ad quæ percipienda ipsi opus habuerunt scrutamine sancti Vates, docente ibidem Apostolo v. 10 - 12. *De qua salute exquisuerunt & scrutati sunt qui de gratia in vos predixerunt, scrutantes, in quod vel quale tempus significaret qui erat in eâ Spiritus Christi, prænuncians passiones Christi & gloriam illas consecuturam.* Quid? quod ipsi quorundam oraculorum sensum admirati potius sunt, quam intellexerunt, ignorantiam suam ac hebetudinem ad capienda illa mysteria fassi: cuius rei exemplum est Zach. 4, 5. 13. vbi Propheta sciscitanti Angelo, anne sciat, quid sibi ista velint, ingenue responderet, *Non, Domine mi:* & Dan. 12, 8. vbi Daniel, *Audiui equidem*, inquit, *verum non intellexi.* Omnino tantæ in prophetiis sublimitates, tantæ profunditates subinde sunt, vt qui rimatur eas, cum Mose videatur

deatur in nubem & caliginem ingredi, ac ex abyſſo in abyſſum immergi. Illis certe, qui carent diuino lumine, viſio omnis eſt, inſtar libri obſignati, quem nec rudis, quia rudis eſt, legere valet, nec doctus interpretari, donec liber clauſus eſt Eſa 29, 11, 12. Si verba confideres, breuia vt plurimum & abſciſſa ſunt, & plus innunt, quam primo obtutu videntur prodere: ellipſes nullibi magis, quam heic, frequentatæ; ſtilus paſſim figuratus, perpetuiſque allegoriis ac parabolis tectus; numerorum non minus, quam perſonarum mutationes crebræ. Ex quo efficitur, vt ambiguus ſæpe ſis, ipſine loquantur Prophetæ, an Deum alioſue loquentes inducant? de ſeipſis dicant, an de alio quopiam? quis fit item, ad quem verba faciunt? Denique vt nexus verborum, quò alia ex aliis pendent, legentibus conſtet, ad hoc magna opus eſt attentione.

Attamen, vtut difficilia ſint Prophetarum oracula, pulchra nihilominus ſunt, vt pote, ſicut Scriptura omnis, ſic ipſa etiam θεόπνευστα, ac vtilia ad doctrinam, elenchum, correctionem, ac institutionem in iuſtitia, vt perfectus ſit homo Dei, ad omne opus bonum plane inſtructus 2 Tim. 3, 16. 17. Nec enim hominis voluntate allata olim eſt prophetia, ſed a Spiritu: S. acti homines Dei loquuti ſunt 2 Petr. 2, 21. Vnde Apoſtoloſ ibidem v. 19. Habemus, inquit, firmiter verbum propheticum, cui recte facitis quod attendatis, velut lucernæ ſplendenti in obſcuro loco, donec dies illuceſcat ac lucifer exoriatur in cordibus veſtris. Quid pulchrius, quam legere atque ad vſum ſuum conuertere ſcripta illorum, quos præcones maiestatis diuine & correctores prauitatis humane, reſpiſcentiæ & conuerſionis doctores, arcane ſapientie patres, & preparatores aduentus Chriſti in carnem, vetus nominavit Eccleſia? Quid pulchrius, quam ea, quæ vnus Dei Spiritu

Spiritu pleni Prophetæ pari & consona voce prædixerunt, videre impleta esse implerique quotidie? cernere, velut in speculo, præteritæ, præsentis ac futuræ ætatis imaginem? Sine Prophetarum scrutinio vitam terere, nec signa temporum ab eis definita discernere Matth. 16, 3, quid est aliud, quam viuere in diem, & Enniamum illud sequi: *Incerte errat animus; præter propter vita uiuitur?* Auget sane hoc studium, quam summo debemus Numini, reuerentiam, auget pietatem, auget spem ac fiduciam: nec vacillare potest qui, vt Apostolico, sic Prophetico fundamento superstructus est Eph. 2, 20.

Sint igitur Prophetarum scripta difficilia, sint nobis nonnullibi obscura; at hoc diligentiam nostram ac cuere debet, non hebetare: sint aliquando supra captum vel intellectum nostrum; hoc quidem hebetudinis nostræ argumentum est, at, vt prophetici verbi fastidium inde concipiatur, non decet. Nondum aduenit quod perfectum est, sed *ἐν μέγιστο γνώσισις, ἢ ἐκ μέγιστο προφητείας* 1 Cor. 13, 6. interim tamen Paulo obsequimur, dicenti 1 Cor. 14, 1. *Sequitur charitatem, ambite spiritualia, magis tamen vt prophetetis.* Nec immerito existimamus, *μακαριστὸν* illum, S. Apocalypsi Ioannis præfixum, *Beatus quisquis legit, & qui audiunt verba prophetiæ, ac seruiant quæ scripta in illa sunt,* ad omnem diuinarum prophetiarum lectionem quodammodo pertinere.

Non faller autem nos studium nostrum, quidquid eius in scrutandis legitime Prophetis posuerimus. Nam præterquam quod multa vaticinia verbis tam expressis ac signis tam lucidis constant, vt quilibet lector attentus ea facile intelligat; plurima his nostris temporibus

bus multo clariora sunt, quam fuerunt olim sub V. Testamento. Vaticinia enim vix melius intelliguntur, quam ex euentibus suis: quos qui obseruat & cum prophetiis ipsis componit, næ huic plana fiunt vaticinia. Atqui Christus, de quo Moses ac vniuersi Prophetæ vaticinati sunt Luc. 24, 25-27. iam venit, & regnum eius toto orbe diffusum est. Vnde Luc. 10, 23, 24. *Iesus ad discipulos conuersus seorsim dixit, Beati oculi videntes que videtis: dico enim vobis, multos Prophetas ac Reges voluisse videre que vos videtis, nec vidisse, & audire que auditis, nec audiuisse.* Meminerimus quod est Danieli prædictum, *verba eius claudenda esse & librum obsignandum usque ad tempus finis*, tum vero multos *promte in illis versaturos esse magnamque cognitionem exsturam* Dan. 12, 4. Hoc igitur priuilegio vtendum est nobis, & hac promissione, qui ad vltima vsque tempora deuenimus, excitandi sumus ad scrutandum diuina Prophetarum oracula.

Id autem vt feliciter & cum fructu fiat, nostram ante omnia reputemus ineptitudinem, eiusque conscii diuinum lumen ac reuelatos oculos exoremus; hoc primum scientes, quod omnis prophetia Scripturæ *ιδίως* *ἐπιλύσεως* non sit 1 Petr. 1, 20. sed Spiritum sanctum, prout auctorem, sic certum habeat interpretem. Cumque prophetiæ parabolarum instar sæpe se habeant, & mentes inter nostras ac prophetarum sensus quoddam quasi velum interfit; necesse est igitur, Dominum cum Petro rogare, vt istas nobis parabolas edisserat, ac Mosis & Prophetarum velum a nobis auferat, quo *revelata facie gloriam Domini contemplemur* 2 Cor. 3, 15. 18. Secundum illud vero magna non minus attentione opus est,
& me-

* (7) *

& meditatione continua; nec obliuiscendum nobis vnam quam in Prophetarum lectione, quod Dominus inculcat, *ὁ ἀναγινώσκων βιβλίον*, *QUI LEGIT, ATTENDAT*, Matth. 24, 15. Hic enim est sapientia: qui habet *ὄψιν*, attendat, quid Deus Ecclesiis per Prophetas dicat! Vt autem res ipsæ, quas prophetiæ continent, in Theologicis scholis explicantur; sic philologia sacra itidem habet, quod ad illustrandum illas conferre possit, declarando voces & phrasas authenticas, sine quarum cognitione res ipsæ vix possunt comprehendi.

Ceterum cur hoc præfamine ad Vos vtar, carissimi Commilitones, restat vt breuiter exponam. Complures nimirum anni effluerunt, ex quo bonas litteras ac sacram imprimis philologiam in florentissima hac Fridericiana non sine Vestro (vt spero) fructu, certe fideliter & pro viribus docui: dum igitur fidem ac diligentiam pro modulo meo probo, Deus, in cuius manu sunt Regum corda, animum Serenissimi ac Potentissimi Borussiae Regis FRIDERICI, gloriosissimæ memoriæ, Regis ac Domini nostri, dum viueret, longe Indulgentissimi, ita flexit, vt priusquam mortalitati eximeretur, me Professoris Philosophiæ publici extraordinarii locum capessere clementissime iusserit: pro qua Regia Clementia, precor, vt Deus O. M. Gloriosissimi Regis Filium ac Successorem, Paternarum Avitarumque virtutum hæredem, Serenissimum ac Potentissimum Principem, FRIDERICVM WILHELMVM, Regem Borussiae, Dominum meum longe Clementissimum, vna cum Serenissima Coniuge, REGINA, ac tota Domo Brandenburgo-Borussica, faustis auspiciis, fausto regno ac exoptatis fortunare velit successi-

* (8) *

cessibus! De materia igitur publicarum lectionum, quas Clementissima Voluntas Regia iniunxit, deliberanti visum est mihi, τὸ Δωδεκάπροφητον, seu *Duodecim Prophetas Minores*, post absolutos priuata opera Maiores, publice ex fontibus sacris explicare, eruendo vocabulorum phrasiumque proprietates ac pondera, ostendendo nexum orationis, ac illustrando quæ difficilia sunt, ex geographia, historia, antiquitatibus ac ritibus sacris, vt grammaticus prophetiarum sensus vbique (quoad fieri potest) pandatur ac in aprico ponatur. Cuius laboris, quod Deus bene vertat! initium faciam d. XV. Maii, daturus ei horam tertiam post meridiem postremis tribus per hebdomadam diebus. *Priuatim* vero proxime *Fundamenta Linguae S.* docebo; quibus ad finem perductis, diuersis Collegiis, vno *P. n. tateuchum Mosis*, altero *Hagiographa V. T.* philologice exponam, additurus prælectiones de Codicis Hebræi distinctionibus, & si tempus permiserit & e re vestra fuerit, forte alias. Singula Collegia quo tempore & quibus horis inchoaturum sim, distinctius ex tabula publica significabo. Vos, Commilitones carissimi, diligentes ac seduli adeste, ac sacra philologiæ fructus ex benedictione diuina mecum capite. Is autem, a quo est omne donum bonum, conaminibus nostris clementissime adsit, successusque largisimos impertiatur. Valete. P. P. in Academia Fredericiana feriis Paschalibus, anno clō 1800 XIII.

4. Okt. 1979

B 6 13.

8

Schling.
Sallanta

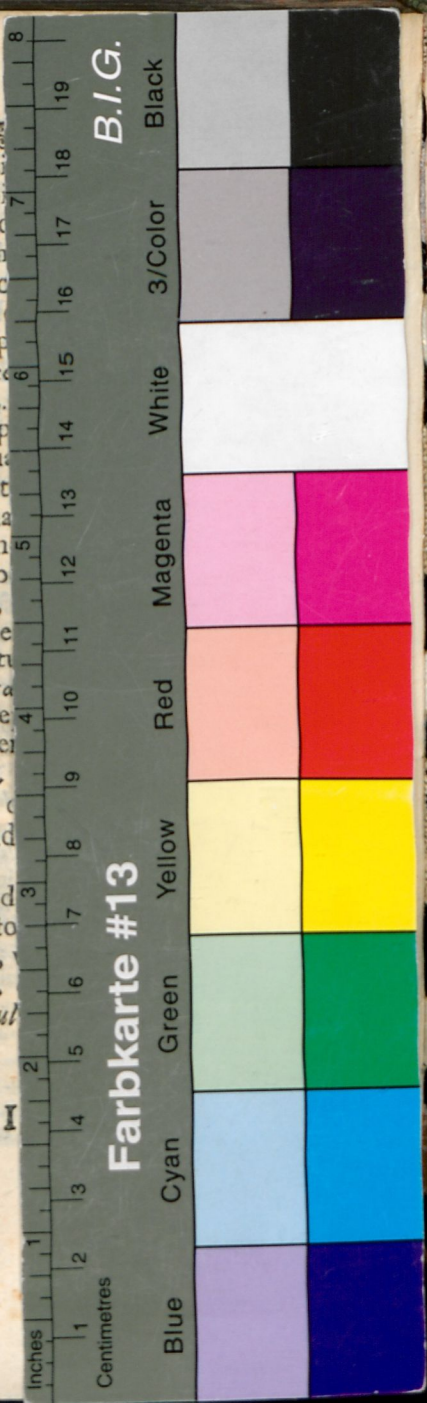
ULB Halle 3
002 721 090

Sb.

WDT

32

Q. D. B. V.
SERENISSIMI AC POTENTISSIMI DOMINI,
DOMINI
FRIDERICI WILHELMI,
REGIS BORVSSIAE, S. R. I. ARCHI-CAMERARII
ET ELECTORIS, MARCHIONIS BRANDENBURGICI,
RELIQVA,
DOMINI SUI LONGE CLEMENTISSIMI,
SVMMS AVSPICIIS AC MANDATO,

LECTIONES PVBLICAS ET PRIVATAS,

HOC SEMESTRI AESTIVO HABENDAS,
FRIDERICIANAE ACADEMIAE CIVIBVS,
IIS PRAESERTIM,

QVI SACRAM AMANT PHILOLOGIAM,
INDICAT

M. CHRISTIANVS BENEDICT. MICHAELIS,
PHILOSOPHIAE PROF. P. EXTRAORDINAR.

HALÆ MAGDEBURGICÆ,
Typis CHRISTOPH. ANDREÆ ZEITLERI, Acad. Typ. 1713.

ah.